

suurt waewa egga aia witet. Kui kabsta lehhe peäl ussa olli nähha, iggapääw neid noypiti ja kautati ärra.

Nenda tulli, et Hans ja Ewa mollemad ennam tööd leidsid, kui nemmad joudsid tehha ärra; agga korjasid se läbbi monne aastaga selle wäese ja põlgtud Diihho perre kohha peäl ka jo pissut warrandust. Nende maiapidamisese hakkatusset ei joudnud nemmad aina selget leiba pruvida, waid wötsid pissut hargonat jätkuks hulka; pärrast jäiwad se jure, et kord ollid õppind jo. Killari rahwas ollid wilja poolt wäbbe hawalt rikkamaks lainud teistest perrerahwast, kes ellasid suurte mate peäl pihhust subho, ja kellest mitmel olli suuwel leiwast pudo. Hansul olli nüüd jo aasta willi aidas seisemas; lome piddas peaaego kolm kord rohkema kui enne, ja ellas ikka endist wisi. Tulli ka aasta, et temma sai omma põllo peält kuuskümmend wakka kummagi wilja. Kus se siis tulli nõmme Ma kohta? Hans olli sagaedaste pühhapäiwil pärrast lounat kirriko õppetaja jures juttul káinud,

mitmest asiast õppetust noudmas. Õppe-taja olli woeral maal monda asjo näinud ja mitmed kirjad luggenud, ja juttustas kord ka Hanso wasto, et mitmel kohhal selget somaad tehtud heaks põllomaaks, ja põllo- maid tehtud kaewades parremaks kui pissut maad olnud ja joud annud kaewada. Wöttis nüüd Hans se nou ennesele rohkema wilja püda; temma põllo kõrwas olli paljo somaad, kus ei tahtnud ühtegi kaswada peäl. Andis Jummal kord õige kuiwa suuwe ja süggise, et sood issegi saiwad kuiwaks, ja Hans läks omma naese ja lastega töle ja kaewas laia ja süggawa krawi sisse, ja kandis mulda maddalama paikadesse et ühhel pool olli tüü ja teisel pool Ma kaswis rohkeste kaks jalga kõrgemaks; sedda kündis temma ümber ja kaewas tagga järrel. Teisel aastal teggi suuwewilja peäle, ja sai paljo wilja. Seit aiast ta püdis weel rohkema, leikas ued süggawad krawid so sisse ja töstis wahhemaad kõrgemaks; nenda parrandas ta ka omma heinomaad, ja teggi wäbbe hawalt soost heat ossa jure.